

ИЗТОКЪ

»Изтокъ« има една господ- ствующа идея: да се бори за икономически и културни придобивки, да издири и изнесе онова, което обединява гражданството, да се бори срещу всичко, което го дѣли, да служи на истината и почтенността.

Броя 1 лв.

Седмичникъ за стопански, общественъ и културенъ нивотъ

Редактира комитетъ

НАШИТЪ ЗАДАЧИ

ОРОСЯВАНЕТО НА КРАСТАВО ПОЛЕ

Задачитѣ на в. „Изтокъ“ сж скромни. Той си постави за целъ да изнесе болкитѣ на сливенското гражданство, да изтъкне необходимитѣ мѣроприятия за стопанското, благоустройственното и културното повдигане на града и да отбелязва обективно събитията на деня. Въ кръгътъ на тия задачи, ние мислимъ, че голѣми държавни и обществени проблеми не могатъ да бждатъ включени. Рамкитѣ на единъ провинциаленъ вестникъ, какъвто е „Изтокъ“ сж добре очертани. Ако нѣкога сме давали мѣсто на статии, въ които се третиратъ въпросотъ държавенъ-политиченъ характеръ, то е било, защото редакцията е смѣтала, че въ момента изтъкнатитѣ въ статитѣ мнения представяватъ интересъ за читателя. За насъ, предназначено, се слагаше само една, отъ широко обществено значение, задача: да издигнемъ въ култъ почтенността, като върховна добродетелъ на всѣки гражданинъ. Осъществяването на една такава задача предполага борба и то борба тежка за нашитѣ условия, но ние сме увѣрени, че съ общи усилия на редакцията, на сътрудницитѣ и на всички граждани съ честна мисълъ, успѣхътъ ще бжде на наша страна.

„Изтокъ“.

„ИЗТОКЪ“.

Подпочвената вода бликна!

свещена простота! Трѣбваше малко по-голѣмо зачитание къмъ гражданството, а да не му се поднасятъ такива тенденциозни измислици. А на г. Козарова вмѣсто да му благодаримъ за жертвитѣ, които той прави въ трудъ и срдѣства, то го само огорчава.

Ние се съмняваме, че писаното е дѣло на група инженери, доктори, месари, рибари, индустриалци, търговци и пр. Ние имаме по високо понятие за интелигентната просвѣта на инженери, доктори и пр., та допускаме, че подписанитѣ представляватъ само личността си. Увѣрени сме, че не сж вземани организационни решения по въпроса и че сжщитѣ иматъ пълномощно да излизатъ отъ името на организациятѣ. Ако грѣшимъ, нека бждемъ опровергани.

Д. Мирчевъ.

Скулптуртъ В. Вичевъ е изработила бюстъ на революционера Славъ Мерджановъ, родомъ отъ Карнобатъ, а обесена презъ 1901 г. въ Одринъ. Комисия подъ председателството на карнобатския кметъ г. Икономовъ пристигна завчера въ града ни и е приела бюста. Следъ отливане последния ще се монтира на памѣтникъ въ гр. Карнобатъ.

Юбилей на юнашки главатарии

Юнашкото дѣло се яви въ страната ни по вътрешни национални подбуди. Юнашкото дѣло е сочило само здравия пжтъ на отдѣлната личностъ. То се е издигало на собствени сили въ всѣки градъ, паланка и село, благодарение на неговитѣ скромни и безупрѣчни идейни работници. Едни отъ тия сж: Атанасъ Георгиевъ и Никола х. Колевъ, на които „Тракийски юнакъ“ днесъ празнува 30 год. (главатаро-юнашки) юбилей. По тоя случай и ние, Балканци, ще трѣбва да вземемъ дѣлъ въ това юнашко тържество и отдадемъ нуждната почитъ на тия безкористни ратници на дѣлото. Атанасъ Георгиевъ е дългогодишенъ главатаръ на тракийската юнашка областъ, въ която до 1924 год. се включваше Балканската и Срдногорската юнашки области. Никола х. Колевъ е бившъ главатаръ на „Сливенски юнакъ“.

Нека това двойно тържество на тракийци бжде едно отъ свѣтлитѣ културни дати не само за юбиларитѣ, но такава за Балканци, съюза Юнакъ и България!

На юбиларитѣ юнашко „Здравей“!

Дим. Роховъ

главатаръ на Балк. юн. областъ.

Роза З. Кондакова

не приема на имения си день 5 априлъ

Въ Сливенъ има районенъ архитектъ

Назначениятъ районенъ архитектъ сж седалище въ нашия градъ г. Ножаровъ отъ София, вече е встѣпилъ въ длъжностъ. Районниятъ архитектъ ще изпълнява функциитѣ на областенъ архитектъ за градоветѣ: Сливенъ, Ямболъ, Елхово, Котелъ и околитѣ имъ. Това е едно голѣмо улеснение за населението отъ западната частъ на Бургазката областъ.

Редакцията взе инициатива за изглаждане спороветѣ по посторойка на ново училище. Постоянното присѣствие на общината се вслуша въ нашето желание, свика повиднитѣ училищни деятели, директоритѣ на прогимназиитѣ и главнитѣ учители на съвмѣсно събрание съ общинскитѣ съветници. На това събрание, обаче мненията далечъ не се обединиха и това дало поводъ на съвета да потвърди старото си решение — училището да се реализира съ надстройка втори етажъ на „Генералъ Кесяковъ“. Съветътъ е приелъ това разрешение, защото по тоя начинъ постройката се осъществява съ най-малко срдѣства.

ПРИ ХОРАТА НА ТРУДА

ТРИМАТА БАКЪРДЖИИ

Ако отидите въ дюкяна имъ ще ви се представятъ бай Петко — господаря, дѣдо Панайотъ — стария майсторъ и Кънчо — чирачето.

Дюкянътъ е широкъ, съ разхвърлени въ безреда стари сждове и съ отънали въ прахъ и паяджи-на тавански греди.

— Хей, дѣдо Панайоте, като най-старъ ще се обрнемъ къмъ тебе първомъ — да ни кажешъ нѣщо за вашия занаятъ. Отъ кога го работишъ?

— Отъ кога ли?

Петдесетъ и петъ години го работя... деня и ноця!

— Деня и ноця ли?

— Деня и ноця! Въ онези времена

Стариятъ майсторъ — бкърджия скица отъ Добри Добревъ

отваряхме дюкянитѣ преди да се е отворило небето — по тъмно. Станеше ли два часа свѣтвахъ изъ чаршията, чуковетѣ запѣваха. Ехъ... то бѣха врѣмена на работа. Работа, работа — отъ тъмно до тъмно. Сега какво е — подигравка съ работата. Че и съ хората. Дошелъ селачинина отъ единъ день пжтъ иска да купи нѣщо, а не може — дюкянитѣ затворени. Иди, че му разправяй: наредбата е такава. Работно време има. Повърти се, почака и току си подкаралъ добитъка или си плюе на петитѣ — отиде си.

Дѣдо Панайотъ поклача глава, намѣства подъ седалището си дѣсна кракъ, взема чука и се унася въ работа. Звуковетѣ отекватъ, като нѣкаква далечна, старинна пѣ-

Два типа хора

Много видове хора има, всичкитѣ се свеждатъ на две категории, или на два типа: хора творци, хора надѣлото и хора на славата, на интригата, на клеветата и заблуджението. Хората творци, подбуждани отъ една благородна амбиция, съ честна замисълъ, далечъ отъ какви да било лични и користолюбиви цели, творятъ дѣла отъ обществено значение и полза, и въ своята деятелностъ тѣ вървятъ смѣло и право къмъ предначертаната целъ. Въ своята творческа дейностъ тѣ намиратъ подкрепата на честнитѣ и искренни приятели на обществото и заслужаватъ благодарността и признателността на потомството. Така се твори културата, напредъка и благосъстоянието на обществото.

Вториятъ типъ хора не могатъ съ спокойствие и равнодушно да гледатъ на творцитѣ. Неспособни, а и лениви да създадатъ нѣщо полезно за обществото, подстрекавани отъ една болна амбиция да обрнатъ и тѣ вниманието на обществото, се явяватъ предъ него като най-добри негови благопожелатели, явяватъ се съ своитѣ критики на творческитѣ дѣла на дейцитѣ да ги спъватъ и рушатъ това, което тѣ създаватъ. Защото тѣхнитѣ дѣла затѣмняватъ личността имъ и ги избличаватъ въ леностъ и неспособностъ за творческа работа. Въ своята дейностъ тѣ си служатъ най-често съ интриги, лъжи, клевети, съ целъ да заблудятъ обществото и понижатъ авторитета, престижа на творцитѣ предъ последното. Такива прояви ние често наблюдаваме въ нашия общественъ животъ и това може да се вземе за една отъ най-сериознитѣ причини за нашата назадничевостъ. Такава една кампания ние виждаме днесъ става и въ гр. Сливенъ. Жегнати въ своето честолюбие нѣкой отъ забравената интелегенция, проспала дълго време въ летаргия, днесъ дига гласъ да се чуе и тя. Тоя случай тя използва съ решението да се направятъ хали въ Сливенъ. Но тъкмо тука трѣбва да кажемъ, че не всички подписали телеграмата до М-вото сж активни въ тая кампания. Има тамъ родолюбиви и благородни граждани, но тѣ сж жертва на амбицията и измамата на други: просто сж увлѣчени. А изцѣло трѣбва да кажемъ, ключътъ навсичко лежи въгъ отъ кръга на халитѣ и на поменатитѣ въ вестника хора. На нѣкои отъ тѣхъ е използвана амбицията отъ други заинтересовани хора, а останалитѣ сж увлѣчени отъ простота и наивна довѣрчивостъ.

Сжщността на работата е другаде и, ако по-вечето отъ подписанитѣ знаятъ истината въ тая непочетна кампания, ще се възмутатъ и ще презратъ тия, които сж ги заблудили и направили орждия на чужди интереси. Ние имаме смѣлостта да предупредимъ обществото, че тука се гони ошетяването на общината съ най-малко единъ милионъ лева, които ще се смъкнатъ отъ оклощевелия грѣбъ на сливенския гражданинъ. Съ такава целъ сж насочени стрелитѣ противъ хората, които съ честь отстояватъ интереситѣ на града. Може ли да има по-голѣма наивностъ да се върва, че помощникъ кмета подне-сълъ решението на общината на началника въ Министерството, омагьосалъ го и той го подписалъ; или пъкъ кмета г. Козаровъ напусналъ своята работа и дошелъ въ Сливенъ да служи безвъзмездно про-никнатъ отъ високо общественно съзнание да свързва, деятелността си съ нѣкакви мниме комерчески намерения? О

